

עפ"ת 24519/02/15 - אליהו מוטולה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 24519-02-15 מוטולה נ' מדינת ישראל
12 מרץ 2015

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער אליהו מוטולה
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה - עו"ד אלכסנדרה קרא

המערער הופיע

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער הוגש כתב אישום על תאונה חמורה שגרם לה בצומת הרחובות בוקי בן יוגלי ובורגשוב, כאשר עבר עבירות של אי-ציות לתמרור עצור גרם לתאונה. כל זאת בניגוד לסעיפים 62(2), 38(3) לפקודת התעבורה, ועבירות נוספות על התקנות.

בתאונה נפצע באופן חמור וקשה נהג אופנוע אשר, בין היתר, איבד את רגלו שנכרתה מעל הברך, ובנוסף נגרמו לו שברים לא קלים ועוד.

המערער כפר במיוחס לו. בית משפט קמא, לאחר שמיעת ראיות, בהן בראיות התביעה עדות של שלושה עדים ניטראליים אשר חזו בתאונה, עדות של בוחן, עדות הנאשם להגנתו ועד מומחה מטעם ההגנה, מצא שהמערער אשם בגרימת התאונה.

לעונש גזר בית משפט קמא על המערער מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, פסילה בפועל למשך 11 חודשים ובנוסף פסילה על תנאי וקנס.

הערעור הוא הן על הכרעת הדין והן על גזר הדין שהטיל בית משפט קמא, בעיקר על רכיב המאסר בפועל ומשך הפסילה בפועל.

אקדים ואומר שלא מצאתי להתערב בהכרעת דינו של בית משפט קמא. בפירוש עסקינן בקביעות עובדה המבוססת על ממצאי מהימנות שקבע בית משפט קמא והן נכונות, להשקפתי. צודק ב"כ המערער, בית משפט קמא, בעקבות כתב האישום, טעה בכיוון נסיעתו של המערער בצומת וכתב שנסע מכיוון דרום לכיוון צפון, וההיפך הוא הנכון (ראה ת/4), אבל אין לטעות זו משמעות רצינית להכרעת הדין.

בסופו של יום, המערער יצא מרח' בן יוגלי לכיוון דרום, עצר בתמרור עצור בעזרת רכב שבא משמאלו, מרח' בוגרשוב, יכול היה לצאת לצומת עד מרכזה, ושם בפנייתו שמאלה נגרמה התאונה, כאשר האופנוען הגיע מכיוון מערב מימינו של המערער. המערער חייב היה להביט לימין, חייב היה לראות את האופנוע. אם האחרון נסע בימין הדרך, אם הוא נסע במרכזה, ובכך שלא ראה את האופנוע התרשל וגרם לתאונת הדרכים, כפי שבית משפט קמא קבע, אם כי במילים אחרות.

לבית משפט קמא היו די ראיות לקבוע את שקבע, כאמור, באמצעות עדותו של הבוחן ובאמצעות עדותם של העדים הניטראליים, ואף בית משפט קמא מצא עיגון לקביעתו באשר לאופן התרחשותה של התאונה ומיקומה בדברי המערער עצמו, ראה עמ' 4 להכרעת הדין.

הערעור על הכרעת הדין, כאמור, דינו דחייה.

באשר לגזר הדין אומר, שעל פניו גזר הדין כתוב נכון באופן ראוי ומדויק, תוך שהוא מביא את כלל השיקולים בחשבון. כשעסקינן בתאונת דרכים הגורמת חבלה, בוודאי חבלה קשה כפי שאירע, על בית המשפט לשקלל בעיקר את מידת רשלנותו של הנהג הפוגע ואת הנזק הנגרם לנפגע.

במקרה שבפנינו, כך עולה גם מגזר דינו של בית משפט קמא, הנזק שנגרם הוא נזק קשה. פורטו לעיל נזקיו של הקרבן.

מנגד, משתמע אף מגזר דינו של בית משפט קמא שרשלנותו של המערער לא הייתה קשה. המערער לא התפרץ לצומת, המערער נעתר לתמרור, עצר מספר פעמים בטרם יצא לחלק האחרון של נסיעתו אותו ביצע בהתרשלות, הוא אחראי לתאונה אך רשלנותו, כאמור, איננה גבוהה.

כן יש להביא בחשבון כגורם מאזן לנזק הכבד שגרם המערער שמדובר בנהג ותיק הנוהג משנת 1987 ולחובתו רק 7 הרשעות בדין בעבירות שברובן, בוודאי בשנים האחרונות, אינן עבירות קשות.

הנפגע בתאונה אין בלבו נגד המערער, כך אמר בבית המשפט. המערער מביע חרטה, מצטער על הנזקים שגרם.

הנני סובר שבנסיבות שפורטו לעיל, בעיקר בהינתן הרשלנות הלא גבוהה של המערער, לא הייתה הצדקה במקרה זה להטיל עליו גם עונש מאסר והנני מבטל רכיב זה בגזר הדין.

יתר הרכיבים בגזר דינו של בית משפט קמא יישארו על כנם.

-העתק פסה"ד יישלח אל הממונה על עבודות השירות.

ניתן והודע היום, כ"א אדר התשע"ה,
12/03/2015, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד עלידינופרדויד